

4 af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske af S.

Spørgsmål nr. 2:

Kan ministeren garantere, at tidsfristen for iværksættelsen af behandlingen på senest 14 dage efter den indsatte begæring kun overskrides i ganske særlige tilfælde, og at det er en reel behandling, som iværksættes inden for fristen?

Svar:

Som det fremgår af pkt. 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger, bestemmer kriminalforsorgen, hvilket behandlingstilbud indsatte stofmisbrugere skal visiteres til.

Når en indsat har udtrykt ønske om behandling over for personalet, skal der snarest herefter foretages en vurdering af, om vedkommende er egnet og motiveret til stofmisbrugsbehandling.

Ønsker den indsatte at indgå i en behandling mod stofmisbrug omfattet af lovforslagets behandlingsgaranti, foretages vurderingen af egnethed og motivation af kriminalforsorgen. Det forventes, at langt hovedparten af de indsatte, som ansøger om behandling, skønnes egnede og motiverede.

I forlængelse af vurderingen af den indsatte egnethed og motivation skal der inden for et tidsrum af 14 dage fra det tidspunkt, hvor den indsatte har fremsat ønske om stofmisbrugsbehandling, så vidt muligt træffes beslutning om et relevant behandlingstilbud. Dette behandlingstilbud skal ligeledes iværksættes inden for 14-dagesfristen.

I særlige tilfælde, hvor der eksempelvis er brug for supplerende af foreliggende oplysninger om tidligere behandlingsforløb, særlige personlige forhold eller lignende, kan det dog blive nødvendigt at overskride 14-dagesfristen. Endvidere kan der ses bort fra fristen på 14 dage, hvis det er indsatte egne forhold, herunder udeblivelse fra aftalte samtaler, der giver anledning til, at behandlingen ikke iværksættes.

Har kriminalforsorgen henvendt sig til en behandlingsinstitution uden for kriminalforsorgen

med anmodning om misbrugsbehandling for en indsat, og er denne behandlingsinstitution ikke i stand til at modtage den indsatte på et forbehandlingsbesøg og træffe beslutning om modtagelse inden for fristen, vil det påvirke kriminalforsorgens mulighed for at overholde behandlingsgarantiens 14-dages-frist.

Overskridelse af 14-dages-fristen forventes på den anførte baggrund overvejende at kunne forekomme i sager, hvor kriminalforsorgen afventer sagsbehandling og/eller beslutning om behandling uden for kriminalforsorgen.

Spørgsmål nr. 4:

Hvor stort er behovet for at iværksætte behandling efter behandlingsgarantien?

Svar:

I 2003 gennemførte kriminalforsorgen en rusmiddelundersøgelse, som viste, at 34 % af kriminalforsorgens samlede klientel var stofmisbrugere. Heraf tilhørte 14 % opioidmisbrugsgruppen (dvs. misbrug af heroin m.v.), 6 % misbrugte centralstimulerende midler (f.eks. amfetamin og kokain) og 14 % tilhørte hashmisbrugsgruppen.

Med de planlagte behandlingstilbud vil behandlingspladsernes andel af den samlede kapacitet i fængslerne komme til at udgøre knap 12 % af pladserne i de lukkede fængsler og knap 7 % af pladserne i de åbne. Hertil kommer, at alle fængsler er i færd med at etablere dagtilbud om hashmisbrugsbehandling på tværs af afdelingerne.

Behovet for behandlingspladser må vurderes i lyset af erfaringerne fra det omgivende samfund, hvor den altovervejende del af de misbrugere, som er indskrevet i behandling, er i ambulant substitutionsbehandling (dvs. en medicinsk behandling, hvor misbrugsstoffet erstattes med et lægeligt ordineret stof). En sådan behandling indebærer ikke ophold på et behandlingssted, og indsatte stofmisbrugere, der er i substitutionsbehandling, vil derfor ikke optage en af kriminalforsorgens behandlingspladser.